

SAVOIR-VIVRE®

Această carte a fost tradusă cu ajutorul contribuției
pentru traducere acordată de Ministerul Afacerilor Externe
și al Cooperării Internaționale din Italia.

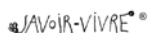
Creat cu pasiune și savoir-faire. Un volum Baroque Books & Arts®.

Oscar Farinetti

MAI ÎNTÂI A FOST GĂINA... POATE

traducere din limba italiană de
MIRCEA VASILESCU

Colecție coordonată de Dana MOROIU

Oscar Farinetti

È NATA PRIMA LA GALLINA... FORSE

Copyright © 2022 SLOW FOOD EDITORE S.r.l. via Audisio, 5 - 12042 Bra (CN)

Phone: + 39 0172 419611 – Fax + 39 0172 411218

editorinfo@slowfood.it – www.slowfood.it

© Baroque Books & Arts®, 2023

Concepție grafică © Baroque Books & Arts®

Redactor: Aida Teodorescu

Lector: Nicoleta Valentina Arsenie

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

FARINETTI, OSCAR

Mai întâi a fost găina... poate / Oscar Farinetti;

trad. din lb. italiană de Mircea Vasilescu. - București: Baroque Books & Arts, 2023

Conține bibliografie

ISBN 978-630-6522-17-0

I. Vasilescu, Mircea (trad.)

821.131.1

Tipărit la ARTPRINT S.A.

Niciun fragment din această lucrare și nicio componentă grafică nu pot fi reproduse fără acordul scris al deținătorului de copyright, conform Legii Dreptului de Autor.

*Această carte îi este dedicată fiului meu Andrea,
cel mai mic și poate cel mai optimist dintre toți trei.*

MAI ÎNTÂI A FOST GĂINA. POATE

Iată-le: 52 de povestiri mai scurte sau mai puțin scurte, poate și vreuna mai lungă. Vă întrebați probabil de ce tocmai 52, și nu, de exemplu, 50. Ei bine, din cauza lui Hemingway, care întâmplător va muri la pagina 135 a acestei cărți. Cum știți, el a scris 49 de povestiri, iar eu, într-un elan de optimism (prezumțios), voiam să scriu 50, cu una mai mult decât maestrul. Doar că niciodată nu mi-au plăcut cifrele rotunde – mi se par prea închise, prea perfecte –, așa că am mai scris una. Și apoi, dacă tot ajunsesem acolo, trebuia să închei cu o găină, nu? Așa că am mai scris una. Și până la urmă au ieșit 52.

O să aveți ce citi un an întreg, câte una pe săptămână, dacă vreți să o luați mai lejer. Sau una pe zi pentru vreo două luni, mai puțin sâmbetele și duminicile. Puteți termina cartea chiar în mai puțin de o lună citind cam două povestiri pe zi. E doar o problemă de timp, iar gestionarea lui e o chestiune personală. E bine oricum, important e să decidem noi, nu să ne lăsăm târâți de limbile ceasului care se învârt inexorabil, fără rușine. Mi se pare că a ști să le guvernezi reprezintă un lux, adevăratul lux pe care și-l poate permite oricare dintre noi, dacă vrea.

Iată o primă caracteristică a adevăraților optimiști: au o bună relație cu timpul. Și, întrucât sunt optimist, prevăd

că va exista cineva care, pe lângă faptul că își gestionează timpul, are la dispoziție destul de mult pentru a termina lectura într-o săptămână. Cine știe, poate îi vor plăcea mult povestirile mele. V-am spus, sunt optimist și... mai e și cealaltă chestie pe care o credeți despre mine. Nu pot, desigur, să vă judec pentru asta.

E munca mea de un an, m-am angajat să-mi gestionez bine orele, impunându-mi să scriu o povestire pe săptămână. A fost un an ciudat, dar ce an nu e așa?

Voiam să vă împărtășesc punctul meu de vedere despre importanța optimismului. M-am gândit că e mai bine să o fac prin intermediul povestirilor, căci povestirile, mai mult decât un eseu, ne fac să descoperim că există diverse forme de optimism. Și ne pot ajuta, prin comparație, să ne gândim la modul nostru de a înfrunta viața.

Nu are rost să vă spun dinainte dacă sunt povestiri adevărate sau inventate, văzute, auzite de la alții, citite sau visate. E câte ceva din toate, n-o să vă fie greu să vă dați seama.

O să-i găsiți în ele pe Napoleon și pe bunica mea Teresa, pe Socrate și pe nepotul meu Paolo, pe Leonardo da Vinci și pe un poștaş din Langhe. La un moment dat, va lua cuvântul o carotă din Polignano a Mare. Și, chiar la sfârșit, în ultima povestire, veți afla ce are de spus o găină din Chianti. Apropo, vinul va curge din plin în aceste pagini și, bineînțeles, nu va lipsi mâncarea bună. Sper să vă placă aceste povestiri, îmi doresc să vă ajute să descoperiți dacă sunteți capabili să aveți dubii, cum mi s-a întâmplat mie în timp ce la scriam și mi se întâmplă chiar și acum, când scriu aceste câteva rânduri. În titlu se află întregul meu mod de a gândi. În fața unei crize, care înseamnă pur și simplu o alegere, trebuie să decizi și să pornești cu hotărâre pe un drum, lăsând totuși loc pentru îndoială, pentru că, dacă greșești, e mai bine să-ți dai seama cât mai din timp și să te întorci iute pentru a o lua pe un alt drum.

Lectură plăcută!

WITH LOVE,
BAROQUE

ÎNCHEIERE IUTE~IUTE

Poate vă veți întreba de ce am pus tocmai la sfârși o poveste atât de tristă, cu un final dramatic, nicidecum optimistă. Ideea e că am început cu Giacu și Catlina, deci trebuia să închei cu Anita și Bianca. Între hărnicia lui Giacu și indolența lui Anita, între blânda Catlina și nefericita și disperata Carluccia, între puterea iluzorie a Biancăi și viața simplă și concretă a celor doi pensionari din La Morra... Ei bine, între aceste extreme e umanitatea – toată.

Biodiversitatea umană în materie de sentimente e amplă, poate infinită. Și optimismul care, după cum ați putut constata, cred că este unul dintre sentimentele cele mai înalte, prezintă o largă varietate de manifestări. În cartea pe care ați citit-o am relatat multe astfel de manifestări, câte am putut.

În cursul vieții noastre ne putem întâlni cu Giacu și Catlina, dar și cu Anita și Carluccia, chiar cu Bianca. Optimismul ne face să căutăm frumusețea în toți aceștia, pentru că ea există. Există oriunde, în oricine, chiar și în Carluccia și Anita.

Există motive care trebuie investigate, rădăcini care trebuie descoperite. Cine se simte cu adevărat optimist are datoria de a cultiva îndoiala, de a se gândi bine înainte de a judeca. Poate chiar să renunțe la a-i judeca pe alții.

Optimiștii preferă să ajute, nu să emită sentințe, dar mai ales decid, aleg. Chiar și în fața unor chesiuni complicate: de exemplu, să optezi pentru ou sau pentru găină.

Cred că am preferat întotdeauna găina (mișcare, acțiune, gândire), și nu oul (așteptare, soartă, imobilitate). În fața unei crize a vânzărilor, aleg să îmbunătățesc gama de produse și modul de a le prezenta (găina), în locul unei simple scăderi a prețurilor (oul). Între a mă zbate pentru a le oferi clienților mei experiențe *on land* (găina) și a expune în mod banal produsele *online*, optez pentru prima variantă. Între a inventa personal o campanie de promovare (găina) și a o încredința unor consultanți (oul), prefer să-mi storc creierii. Dar să nu credeți că am ales mereu calea cea bună; uneori am greșit. Din acest motiv las întotdeauna un loc pentru dubiu, căci mă ajută să-mi recunosc greșeala.

Prima povestire vorbea despre iubire și, în fond, și ultima. Anita moare otrăvit de soție, e adevărat, dar înaintea de asta are un gest de iubire față de Bianca. Poate chiar iubirea e numitorul comun al diverselor forme de optimism. Poate iubirea este marele obiectiv. Poate e imposibil să cunoști iubirea într-un mod deplin și perpetuu. Poate să știi să recunoști și mai ales să știi să dăruiești iubirea e la fel de dificil ca și decizia dacă la început a fost oul sau găina.

Totuși, tocmai prin optimism există mai multe posibilități de a ajunge aproape de iubire. Poate.

Și, poate, tocmai cuvântul „poate” marchează felul meu personal de a înțelege optimismul... Și de a alege între nenumăratele dileme pe care ni le impune viața.

OSCAR FARINETTI

CUPRINS

Mai întâi a fost găina. Poate.....	7
1. Tăiețeei reîncălziți.....	9
2. A treia perlă a lui Piero	11
3. Alba în Manhattan	14
4. Cu riscul să mănânc metale.....	16
5. La Trei Broaște.....	19
6. Porcul și mărul	22
7. Murene, crocodili și sparanghel	25
8. De la cucută la granita.....	29
9. Aici, la Atena, așa facem.....	35
10. Un film de umbre.....	39
11. Mai întâi a fost găina	42
12. Puiul la micul dejun	45
13. În gura balenei.....	49
14. Miracolul focului.....	52
15. Ce-a răspuns nenorocita	55
16. „Un'avventura in più”	59
17. Papagali și cuișoare	63
18. Patru povești poloneze.....	68
19. Kylian, nu te teme!.....	72
20. Despre cicade.....	76
21. Adam s-a născut în post.....	80

22. Pe Enzo T. îl calomniase pesemne cineva.....	85
23. Al șaselea brâu.....	90
24. A treizeci și noua mișcare.....	96
25. Vreau o scară!.....	100
26. Din rădăcină.....	105
27. Vinul tenebrelor.....	109
28. Ca o bilă.....	114
29. Un sărut pentru lumea întreagă.....	119
30. Un an foarte bun.....	126
31. Să vorbim despre ea în timpul vieții.....	132
32. Ospătari fără limite.....	139
33. Iubește-mă, Ugo!.....	147
34. Povești de marmură.....	151
35. Mușchi file din cizmele mele.....	157
36. Într-un viitor distopic.....	161
37. Generalul și zeița.....	167
38. Poate Leopardi... ..	171
39. Mowgli și tortellini.....	175
40. Un pahar de vin grecesc cu rășină.....	180
41. Douăzeci și patru de cuvinte.....	183
42. E bine așa.....	189
43. BMX.....	196
44. Bula.....	203
45. Un vis plin de speranțe.....	208
46. Singurul comunist din Cuba.....	213
47. Un cotlet la grătar.....	217
48. Un nebun mai puțin pe Pământ.....	225
49. Spune-i bunicii să te trimită!.....	229
50. Singurul cu cizme.....	231
51. Hamsii.....	239
52. Găina Bianca (aceea născută înainte de ou).....	247
Încheiere iute-iute.....	261
Persoanele și cărțile care m-au ajutat.....	263

 SAVOIR-VIVRE®

O colecție de formare și rafinare a personalității, *à la légère*, fără nicio declarație de intenție programatică.

Enciclopedii și alte lucrări capabile să corecteze micile imperfecțiuni și să răspundă la marile întrebări cu grație, umor și inteligență, pentru cititorii care își caută bucurii oneste într-o lume a speranțelor amânate.